

nemlig efter 5—10—25 ikke, naar den Grund, hvorpaa Båndet findes, er i andres Eje, og i det Tilfælde, som ommeldes i 5—10—42 har han Fiskeriet, ikke fordi hans rebdragne Jord støder til Båndet, men fordi han ejer en ved hans rebdragne Jords Udstrækning paa den ene Led og ved Midtstrømslinien paa den anden Led bestemt geometrisk Del af den Grund, hvorpaa Fiskebåndet findes. Bestemmelsen i Loven af 1888 § 49 og i det foreliggende Lovforslag om, at Retten til Fiskeri alene skal tilkomme den eller de tilstødende Grundejere enhver ud for sin Grund og indtil Midtstrøms, er altsaa i Virkeligheden en ganske ny Lovregel, og det er urigtigt, naar den ved Ordene „som hidtil“ udgives for at være den samme som tidligere. Væder man den blive staaende, som den nu staaar, er der imidlertid efter Mindretallets Formening Fare for, at den af Domstolene vil blive opfattet som en autentisk Fortolkning af D. L. 5—10—25 og blive gjort anvendelig paa alle første Bände, fælles og ikke fælles, hvor Fiskeretten ikke ved særligt Bevis kan godtgøres at tilkomme andre. Og dette Bevis vil herefter ikke kunne føres ved, at man godtgør, at man ejer Grunden, hvorpaa Fiskebåndet findes, da Lovens Regel om, at den, der ejer Grunden, ogsaa ejer Fiskeretten, maa anses for autentisk bortfortolket med tilbagevirkende Kraft. Mindretallet har derfor fundet under Nr. 1 at burde stille et Ændringsforslag, som gør det klart, at Lovens gamle Regel om dette Forhold skal opretholdes.

En særlig Vanskelighed skaber man sig, naar man forlader Lovens Regel om, at Fiskeriet tilkommer Ejeren af Grunden, hvorpaa Båndet findes, og opstiller den Regel, at det tilkommer de tilstødende Grundejere, idet der da maa gives en nøjagtig Bestemmelse om, hvilke Bände det er, at de tilstødende Grundejere have udelukkende Fiskeriet i, en Vanskelighed, der navnlig fremkommer paa saadanne Steder, hvor det kan være tvivlsomt baade efter Båndets egen Beskaffenhed og efter Fiskebestanden, om Båndet er fersk eller salt, saasom ved Naers og Vættes Udløb i Havet og ved saadanne Bände som Ringløbing og Nisjum Fjord. Den ovenævnte Kommis-

sion har været opmærksom herpaa, men har maattet erkende, at den ikke saa sig i Stand til at give en fyldestgørende Bestemmelse af, hvilke Bände der bør henregnes til de første, hvorfor den er thyet til den Udvej i Slutningen af § 1 at foreslaa en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren i Tvivlstilfælde skal afgøre, om de i Loven om Ferskvandsfiskeri indeholdte Bestemmelser ere anvendelige paa et Bånd eller ikke. Da Kommissionen selv erkender, at et Bånd ved at inddrages under Ferskvandsfiskerilovgivningingen faar en helt anden og forskillig Stilling i ejendomsretlig Henseende, end naar det hører under Saltvandslovgivningen, maa den valgte Udvej anses for meget uheldig, idet Landbrugsministeren ikke passende kan sættes til at afgøre Ejendomsprogsmaal, hvilket er Domstolenes Sag. Naar Mindretallets Forslag under Nr. 1 vedtages, behøves der ingen nærmere Angivelse af, hvilke Bände der skal henhøre under Loven, idet under den høre alle Bände, der findes paa Grunde, der ere Ejendomsret undergivne, hvad enten Båndet er ferskt eller brakt. Mindretallet foreslaar derfor under Nr. 4, at sidste Stykke i § 1 udgaar.

Flerparten (hele Udvalget med Undtagelse af Steffensen) finder ingen Anledning til her nærmere at komme ind paa Mindretallets foranstaaende Udviklinger angaaende Ændringsforslaget Nr. 1, og det saa meget mindre, som man, selv om disse maatte erkendes for teoretisk rigtige, af praktiske Hensyn maa anbefale at fastholde de i Lovforslaget benyttede Udtryk i Stedet for de af Mindretallet foreslaaede. Flerparten forbeholder sig ved Sagens Behandling nærmere at motivere sit Standpunkt, og indskrænker det sig derfor her til at fraraade Vedtagelsen af det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til 2det Stykke af § 1 skal et andet Flerpart (Breinholt-Bandborg, Carstensen, Frijs, M. P. Jensen, Johnsen, Moltke-Bregentved, Mourier-Petersen og Steffensen) bemærke, at Retten til Ferskvandsfiskeri vel ligesom Sagtretten er en Bestanddel af Ejendomsretten over Grunden,